

Efter de hidtil gældende regler reguleredes invalide- og folkepensionens grundbeløb, indtægtsgrænser, tillæg m. m. på grundlag af det af det statistiske departement offentliggjorte detailpristal for januar 1956 (basis juli 1914 = 100).

Nærværende lov er en følge af lov nr. 83 af 16. marts 1963 om beregning af et reguleringspristal (jfr. ovenfor under nr. 4), der har januar 1963 = 100, og som skal anvendes ved pristalsreguleringer, hvor sådanne er fastsat ved lov. Loven, der er udformet i overensstemmelse med den af finansministeren samtidigt gennemførte lov nr. 224 af 31. maj 1963 om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd (jfr. ovenfor under nr. 33), tilsigter ikke at give pensionisterne forhøjede ydelser.

I pensionernes grundbeløb er indregnet det ved lov nr. 227 af 22. juni 1962, som ændret ved lov nr. 395 af 19. december 1962, indførte midlertidige tillæg, der for tiden indtil 30. september 1963 kommer til udbetaling med 12 kr. månedlig og 8 kr. månedlig til henholdsvis ægtepar og enlige pensionister. Endvidere er i det i § 18, stk. 3, omhandlede beløb til småforbødenheder indregnet det ekstraordinære månedlige lommepegebeløb, som indførtes ved § 2, stk. 2, i den nævnte lov af 22. juni 1962.

Endelig er der ved ændring af en række grundbeløb, tillæg m. v. taget hensyn til, at januarpristallet 1963, der udgjorde 512, kun manglede ét point i at udløse en dyrtidsportion mere pr. 1. april 1963. Regulering af de i invalide- og folkepensionsloven fastsatte beløb er pr. 1. april 1963 sket med 23 pct., svarende til pristallet 505, mens regulering med 25 pct. skulle finde sted ved pristallet 513. For at opnå fuld overensstemmelse mellem de i nærværende lov indeholdte grundbeløb, tillæg m. v. og prisudviklingen siden invalide- og folkepensionslovens udgangspunkt (januar 1956) er de nævnte beløb forhøjet med beløb svarende til $\frac{7}{8}$ pristalsportion eller $1\frac{3}{4}$ pct.

Mens spørgsmålet om dyrtidsregulering af tjenestemandslønningerne ved fald i reguleringspristallet under 100 skal gøres til genstand for nærmere forhandling, har man i nærværende lov bevaret det hidtidige princip om en automatisk regulering